

Horace Richter Gallery

גילדה

אוצרת: אביבי כנרת

פתיחה: יום חמישי 7.8.08 בשעה 20:00

22:00 – 20:30 רישום מודל עירום
תלוי במקום – מחול – טלי זבילביץ ודנה הירש לזיר

בגלריה הוראס ריכטר

סמטת מזל אריה 24 יפו העתיקה 03-6825842

www.richtergallery.co.il richtergallery@bezeqint.net

" היצירה כתהליך נטול זמן, מקום וגיל, העודנה נוגעת במבחן הזמן? "

חברו יחדיו שלוש גילדות אמנים והתגבשו לגילדה.

<u>גילדת החומר</u>	<u>גילדת הברונזה</u>	<u>גילדת הצבע</u>
<u>בהנחיית רחלי רוטמן</u>	<u>בהנחיית דניאל בהריר</u>	<u>בהנחיית סמדר כץ</u>
אדית לרנר	אהוד שחורי	אירנה ספקטור
אווה אוריאל	אריק שטיינמץ	ארז וקסמן
דורית אבני	דינה בנאקוט	דוד צינמן
הלה ליפשיץ	מייק אליעזר	מיכל שמואל
יפה הברי	מרים קונטנטה	רון אייגנר
מיה היימן	נעמי לימור	רפי אדות
נחמה בינפלד		
נורית ואגנר		
קרול דיוויס		
רבקה בריל		
רוחלה מלר		
רחל פטרבורג		

" היופי נובע מתוך מיזוג של המושלם עם הלקוי, והוא מעיד על שיתוף פעולה בין אלוהים לבני – האדם.

בתוך כל איש יש אלפי אנשים. אינספור דרכים פתוחות בפני האדם.

בכל מקום בעולם קיים מין כוח משיכה, שמצמיד חפצים לאנשים וקושר את האנשים לחיים.

הדברים אינם כפי שהם, אלא כפי שמסתכלים עליהם:

ליקר ערער, למשל, הוא משקה של כורי פחם, אבל אם תקרא לו ג'ין, יהפוך לליקר של דוכסים.

...אם מישהו מפזר חתיכות לחם במרק שלו, סימן שאינו יודע נימוסי שולחן.

אבל אם מלצר מגיש לך על-גבי טס כסף פיסות לחם קלויות, הן יכוננו קרוטונים, ומותר ואף רצוי לפזר אותן במרק.

אם גבר כלשהו שוכב עם אמו או עם בתו, זאת סתם תועבה.

אבל אם שמו של האיש אדיפוס, הרי שמעשהו הופך לאירוע מיתולוגי, ואייסכילוס מחבר עליו טרגדיה:

אם שמו לוט, הוא מונצח בכתבי הקודש ומעשהו המגעיל נלמד בבתי-הספר בעולם כולו.

אישה עירומה היא פשוט אישה חסרת בושה,

אבל אם תציב מאחוריה עץ, היא תהיה אלילת היער:

אם תניח ברבור בין רגליה, היא תהיה לדה (אשתו של מלך ספרטה. זאוס, מלך האלים, בא אליה בדמות ברבור כדי לפתותה.).
אם תיתן בידה חופן ירקות, היא תהיה אלת השדות:
אם תיתן לה מראה, היא תהיה 'האמת':
תן לה חרב, ויקראו לה 'ניצחון':
הצמד לרגלה שלשלת קרועה, והיא תהיה 'חירות':
הלבש עליה כתונת לילה, והפכת אותה לטרגדיה:
ואם תשחיל בירית על שוקה, היא תהיה פרוצה.
הדברים אינם כפי שהם, אלא כפי שמסתכלים עליהם:
מאהבת של פועל מובטל נקראת 'חתיכה', מאהבת של תעשיין – 'פילגש', מאהבת של מהפכן – 'חברה', מאהבת של קיסר – 'אשת חיק' ומאהבת של משורר היא '**מוזה**'.

כאשר אדם כישרוני מפר את חוזה הצביעות שבינו לבין החברה, החברה מפרה את החוזה המבטיח חופש תנועה לכישרונו.

פיטיגרילי מתוך "הניסוי של השופט פוט"